

“भीठे बच्चे- यस कलियुगमा सबै रावणको जंजीरमा बाँधिएका र जीवन-बन्धनमा छन्, उनीहरूलाई जीवनमुक्त बनाउनु छ।”

प्रश्नः— कुनचाहिँ वर्सा तिमी ब्राह्मणहरूका साथ-साथै सबै मनुष्य आत्माहरूलाई पनि मिल्छ?

उत्तरः— जीवनमुक्त बन्ने वर्सा सबैलाई मिल्छ। तिमी ब्रह्माका सन्तान ब्राह्मण बन्छौ, त्यसैले तिमीलाई २१ जन्मको लागि जीवन मुक्तिको वर्सा मिल्छ, बाँकी सबैलाई आ-आफ्नो धर्ममा सबै भन्दा पहिला जीवन मुक्ति अर्थात् सुख फेरि दुःख मिल्छ। हरेकले आधा समय सुख र आधा समय दुःख भोग्छन्। बाँकी हरेकले स्वर्गको सुख भोग्न सक्दैनन्। त्यसको लागि त ब्राह्मण बन्नु पर्छ, पाठशालामा शिक्षा लिनु पर्छ, माया माथि विजयी बन्नु पर्छ।

गीतः— मुखडा देखले प्राणी.....

ओम् शान्ति। यो कसले भन्यौ? आफ्नो दिल रूपी दर्पणमा हेर— कति पाप छ, कति पुण्य छ अर्थात् ५ विकारहरू माथि कति जित प्राप्त गरेको छु? म लायक बनेको छु श्री नारायणलाई वरण गर्न? किनकि जीवन मुक्ति वा स्वर्गको मालिक त राजारानी पनि बन्छन्, प्रजा पनि बन्छन्। त्यसैले दर्पणमा आफूलाई हेर्नु छ— मम्मा बाबाले जति सेवा मैले गर्न सक्छु! यो केवल तिमी ब्राह्मणहरूलाई नै थाहा छ— यो कलियुग हो र सबै जीवन बन्धनमा छन्। एउटा पनि जीवन मुक्तिमा छैनन्। तिमी पनि जीवन बन्धनमा थियौ। अहिले जीवन मुक्ति पाउनको लागि बाबाले पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— यतिबेला सबै मनुष्य मात्र जीवन बन्धनमा छन्, किनकि छ नै कलियुग। रावणको जंजीरमा बाँधिएका छन्। कलियुग हो जीवन बन्धन। सत्ययुग हो जीवनमुक्त। रामराज्यमा यथा राजारानी तथा प्रजा सबै जीवनमुक्त हुन्छन्। रावण राज्यमा जीवनबन्धमा छन्, यथा राजा रानी तथा प्रजा। यतिबेला सबै मनुष्य मात्र जीवन बन्धनमा छन्, तमोप्रधान दुःखी छन्। अब सबैलाई सतोप्रधानमा जानु छ। सतोप्रधान सुरु हुन्छ सत्ययुगमा। हरेक आत्माले आ-आफ्नो पार्ट खेल्नु छ। आत्मा आ-आफ्नो धर्ममा जब आउँछन् शान्तिधाम देखि, त्यतिबेला पहिला पहिला जीवनमुक्त हुन्छन्। सत्ययुग त्रेतामा कसैलाई जीवन बन्धनमा भनिँदैन, किनकि रावण राज्य नै हुँदैन। कलियुगमा रावण राज्य छ। सारा पृथ्वी माथि जीवनबन्ध राज्य छ। आदि सनातन देवी-देवता धर्म, जुन पहिलो नम्बरको हो, त्यो पनि जीवन बन्धनमा छ। अब जीवनमुक्त बनिरहेको छ। जीवन मुक्तिको यो अर्थ होइन— सबै सत्ययुग, त्रेतामा आउँछन्। होइन, रावणको दुःख देखि छुट्नु— त्यसलाई नै जीवन मुक्ति भनिन्छ। मनुष्यले मनुष्यलाई मुक्ति जीवन मुक्ति दिन सक्दैन। मुक्ति अर्थात् निर्वाणधाममा सबैलाई बाबाले नै लैजानुहुन्छ। पहिला सबै मुक्तिमा जान्छन्, फेरि जीवन मुक्तिमा नम्बरवार धर्म अनुसार आउँछन्। यस्तो होइन— सत्ययुगमा नआउँदैमा जीवनमुक्त भन्न सकिँदैन। सबै भन्दा पहिला जो पनि आउँछन् आफ्नो धर्ममा, उनीहरू जीवनमुक्तिमा हुन्छन्। आत्मा पहिला सतोप्रधान बन्नु छ, फेरि सतो, रजोमा आउनु छ। हरेक चीज नयाँबाट पुरानो हुन्छ, पुरानोबाट फेरि नयाँ बन्छ। यतिबेला साधु, सन्त आदि सबै जीवन बन्धनमा छन्। हो नै कलियुग, जबसम्म बाबा आउनु हुन्न। उहाँलाई बाबा भनिन्छ,

फेरि महाकाल भन या कुनै पनि नाम राख। वास्तविक नाम हो शिवबाबा। बाबा-बाबा भनि नै रहन्छन्। परमपिता परमात्मा भन्छन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— म आएर बच्चाहरूलाई मुक्ति जीवन मुक्ति दुवै नै दिन्छु। सबै भन्दा पहिला जो पनि आउँछन् अवश्य सुखमा आउँछन्, फेरि पछि दुःखमा आउनु छ। मुक्ति पछि जीवन मुक्ति आउँछ, फेरि पछि हुन्छ, जीवन बन्धन। सबै भन्दा पहिला अवश्य सुखमा आउनु छ। बाबाले सबैलाई सुखको वर्सा दिनुहुन्छ फेरि कसैको एक जन्म मात्र पनि सुखको हुन्छ। आयो थोरै सुख पायो र मन्यो। उसको ड्रामामा यति नै पार्ट हुन्छ। वृद्धि त मनुष्यहरूको भई नै रहन्छ। अहिले सम्म आई नै रहेका छन्। धेरै रहनेवाला त होइनन्। विनाश सामुने खडा छ। जो नयाँ आउँछन्, चाहे कलियुगमा नै आउनु, तर आउने बित्तिकै दुःख भोग्दैनन्। अवश्य उनीहरूको कतै राम्रो मान हुन्छ। मुक्तिधाम देखि सदैव पहिला जीवन मुक्तिमा जानु पर्ने हुन्छ। मायाको बन्धन देखि मुक्त भएर पहिला सुखमा उत्रिन्छन्, फेरि दुःखमा आउँछन्। यतिबेला सबै जीर्ण अवस्थामा पुगेका छन्। आफ्नो सुख र दुःखको पार्ट बजाएर सबै मुक्ति र जीवन मुक्तिधाममा आउँछन्। मुक्ति हो नै मार्फत (वाया)। जान्छन् फेरि आउँछन् अवश्य। सारा दुनियाँका मनुष्य मात्र जो जुन-जुन धर्ममा आएका छन्, उनीहरू फेरि त्यसैगरी आउँछन्। जनकलाई पनि जीवन मुक्ति मिल्यो नि। यस्तो होइन— राजाई यतिबेला छैन। उनीहरूले पनि पछि आएर ज्ञान लिन्छन्, अवश्य। जीवन मुक्ति त तिमी सबैलाई मिल्छ तर नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। अरू जुन सबै धर्म छन्, उनीहरूको लागि फेरि भनिन्छ नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार र धर्म अनुसार। जति पनि देवी-देवता धर्मका अरू धर्ममा गएका छन्, उनीहरू सबै निस्किएर आउँछन्। सबैलाई फर्किएर जानु छ। पहिला ब्राह्मण बन्नु छ। त्यसो त ब्रह्माका सन्तान त सबै हुन् तर ब्राह्मण सबै बन्दैनन्। जो ब्राह्मण बन्छन्, उनीहरूको लागि २१ जन्म जीवनमुक्त भनिन्छ। राज-गद्दीमा बस्नको लागि राजयोग सिक्नुपर्छ। यो पाठशाला हो। पाठशालामा शिक्षा लिनुपर्छ। कायदा पनि धेरै छन्, एक पटक लक्ष्य मिल्यो अनि फेरि वेलायतमा रहेर पनि पढ्न सकिन्छ। वास्तवमा हामी शिवबाबाका बच्चाहरू हौं। बाबासँग अवश्य वर्सा लिनु छ। पत्र पनि लेख्छन्— बाबा रावणको भूतले सताउँछ। कहिले कामको, कहिले क्रोधको हल्का नशा आउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ— यिनी माथि विजय प्राप्त गर्नु छ। यो तिम्रो लडाई हो नै योगबलको। तिमीले याद गछौं, मायाले तिम्रो बुद्धियोग तोड्दिन्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— जीवन मुक्ति सबैलाई मिल्नु छ। यसको मतलब यो होइन— सबै स्वर्गमा आउँछन्। सबै चाहन्छन्— मलाई मुक्ति मिलोस्। मानौं जो पछि आउँछन् पार्ट खेल्न, बाँकी यति समय त मुक्तिमा हुन्छन् नि। कति शान्ति मिल्छ। ४५०० वर्ष अथवा पौने ५ हजार वर्ष शान्तिमा रहन्छन्। फेरि उनीहरूको पार्ट नै यस्तो छ। हामी फेरि सुख र शान्ति दुवैमा रहन्छौं। यस्तो हुँदैन— मनुष्यले भनोस्, मलाई उनीहरूलाई जस्तै नै शान्ति चाहियो। त्यहाँ बसि नै रहूँ। भनेर मिल्दैन। अनादि ड्रामा बनेको छ। यसमा फरक पर्न सक्दैन। शान्तिका सोखिन त धेरै छन्। तिमीहरूको सुख भन्दा पनि उनीहरूलाई शान्ति धेरै मिल्छ। तिमीहरूलाई फेरि सुख र शान्ति दुवै मिल्छ। यहाँ सुख छ, अल्पकालको। शान्ति त यहाँ हुँदैन। दुःखधाम हो नि। बाँकी जंगलमा गएर बस्नु, त्यो कुनै शान्ति कहाँ हो र? यदि त्यहाँ शान्ति छ भने फेरि त्यहीं बसिरहनु पर्ने। फेरि शहरमा आएर यति घर

आदि किन बनाउँछन्? वहाँ सत्ययुगमा त शान्ति नै शान्ति हुन्छ। पछि जो आउँछन्, उनीहरूले सम्झन्छन्— यहाँ अशान्ति नै अशान्ति छ। उनीहरूलाई त शान्ति छ, अरूलाई अशान्ति भएको सम्झन्छन्। यो कुरा धेरै बुझ्नु पर्ने हुन्छ। जीवन मुक्ति मिल्छ सबैलाई। २१ जन्म तिमीले राज्य गछौं र अरू पछि आउँछन्। उनीहरू माथि शान्तिमा रहन्छन्। कोही सत्ययुगमा अथवा त्रेतामा, पछि आउँछन्, तर पनि हुन्छन् त शान्तिधाममा नै। वहाँ कुनै दुःख हुँदैन। फेरि नम्बरवार आउँछन्, हिसाब-किताब पनि छ नि।

मनुष्यले सम्झन्छन्— साइन्स बडो तीक्ष्ण छ, हामी भन्छौं— हाम्रो साइलेन्स सबै भन्दा तीक्ष्ण छ। बाबाको यादद्वारा नै तागत मिल्छ। उनीहरू साइन्सको बलले माथि चन्द्रमा जाने पुरुषार्थ गर्छन्, तिमी त एक सेकेण्डमा सूर्य, चन्द्रमा भन्दा पनि माथि जान्छौ। मूलवतन, सूक्ष्मवतन भन्दा माथि त केही पनि छैन। सूर्य, चन्द्रमा भन्दा मूलवतन, सूक्ष्मवतन धेरै टाढा छ। कसैलाई थाहा हुन सक्दैन। यी सबै हुन् विस्तारका कुरा। सूर्यवंशी राजा रानी बन्ने भाग्य छैन भने केही बुझ्न सक्दैनन्, न कसैलाई बुझाउन सक्छन्। कसैले यस्तो भन्न सक्दैन— मुक्ति, जीवन मुक्तिको ज्ञान ममा छ। (जनकको उदाहरण) सबैलाई जेलमा राखिदियो। यतिबेला रावणले सबैलाई जेलमा राखिदिएको छ। राम आएर सबैलाई छुटाउनुहुन्छ। बाबाद्वारा तिमी निमित्त बनेका छौ, सबैलाई रावणको चंगुलबाट छुटाएर जीवनमुक्त बनाउनको लागि। तिम्रो नाम हो शिवशक्ति सेना। तिम्रो नाम यस ड्रामामा पछि गएर धेरै उच्च हुनु छ। जब देखि बाबा आउनु भएको छ, माताहरूको स्थान दुनियाँमा पनि धेरै उच्च भएको छ। पहिला बेलायतमा माताहरूको स्थान धेरै उच्च थियो। त्यहाँ बच्ची जन्मियो भने धेरै खुशी मनाउँछन्, यहाँ बच्ची जन्मिइन् भने दुःखी हुन्छन्। जन्मदिन पनि मनाउँदैनन्। त्यसो त कन्याहरूको कन्हैया भनेर गायन गरिएको छ। वास्तवमा तिमीहरू सबै कन्याहरू हो। तिम्रो यो नयाँ जन्म हो। बाँकी पढाइमा नम्बरवार छौ। आत्मा सानो ठूलो हुँदैन। शरीर सानो ठूलो हुन्छ। कसैले तुरुन्त बुझ्दछन्, कसैको भाग्यमा छैन भने बुझ्न सक्दैनन्। जीवन मुक्ति र जीवन बन्धन, यी दुवै स्थूल वतनका नै कुरा हुन्। सत्ययुग देखि लिएर जीवनमुक्त हुन्छन्। फेरि जीवन बन्धनमा हुन्छन् द्वापरमा। अहिले सुखलाई सबैले विर्सिएका छन्, दुःखमा परेका छन्। यस्तो कोही पनि छैनन्, जसले भनोस्— हामीले २१ जन्म सुख लिएका थियौं। अहिले रावण राज्य भएको कारणले विकारी बनेका छन्। वहाँ रावण राज्य नै हुँदैन, त्यसैले विकारी कसरी हुन्छन्? गायन पनि गरिन्छ— योगबल, भोगबल। वहाँ योगबलद्वारा बच्चा पैदा हुन्छन्। तिमीले चलनलाई जान्दछौ। अरूको त कुरै होइन। अमेरिकन आदिको रसम-रिवाज उनीहरूले जानुन्। हामीले आफ्नो रसम-रिवाजलाई जानिसकेका छौं। हामी सत्ययुगमा रहनेवाला हौं। वहाँ हाम्रो रसम-रिवाज पनि नयाँ हुन्छ, त्यसैमा चल्छौं। जसरी कल्प पहिले तिमी चलेका थियौ। जे भएको थियो त्यही अहिले हुन्छ। बच्चाहरू ध्यानमा गएर रसम-रिवाज देखेर आउँछन्। तर फेरि पनि उंच पद पाउन पुरुषार्थ गर्नु छ। जसले वहाँको रसम-रिवाज बताए, उनीहरू सबै अहिले छैनन्। त्यसैले यसबाट केही फाइदा त हुँदैन। त्यसैले सारा आधार छ पढाइमा। योग अनि ज्ञानमा। योग अर्थात् बाबालाई याद गर्नु। ज्ञान अर्थात् चक्र फिराउनु। यो त सहज छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो पासमा आउनु

छ, त्यसैले मलाई याद गर। मनुष्यलाई मर्ने बेलामा भनिन्छ— राम-राम भन। अर्थ केही पनि बुझ्दैनन्। श्रीकृष्ण भनेर पनि त्यहाँ त पुग्दैनन्। लैजानेवाला फेरि पनि बाबा हुनुहुन्छ। विकर्म विनाश नभएसम्म तिमी फर्केर कसरी जान्छौ? अहिले सबैको अन्तिम समय छ। फेरि आ-आफ्नो समयमा आउँछन्। यो प्वाइन्ट धारण गर्नु छ। नोट गर्नु छ।

तिमीले माता-पितालाई अनुसरण गर्नुपर्छ। मम्माले कहिल्यै कसैलाई दुःख दिइनन्। कतिको धेरै रिपोर्ट आउँछ, चलन राम्रो छैन। परमपिता परमात्मा पढाउनुहुन्छ, कति दिमाग चाहिन्छ। राम्रो चलन भएकासँग धेरैको प्यार रहन्छ। कसैले त धेरै दिक्क पार्छन्। आफूले आफैलाई नै थप्पड मार्छन्। त्यसैले पद भ्रष्ट हुन्छन्। गायन पनि गरिन्छ— हिन्दूहरूले आफूले आफैलाई थप्पड हानेका छन्। ईश्वर जसले राज्य भाग्य दिनुहुन्छ, उहाँलाई सर्वव्यापी भनिदिएका छन्। यो आफूलाई थप्पड हानेको हो, तब यो हाल भएको हो। शास्त्रहरूमा देखाइएको छ— भगवान् भन्नुहुन्छ म सर्वव्यापी छु। तर भगवान् स्वयं भन्नुहुन्छ— म कुनै तिमी जस्तो कहाँ हुँ, जसले आफूलाई थप्पड मारूँ! के म कुकुर, बिरालोमा छु! बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले मेरो ग्लानि गरेका छौ। यो पनि ड्रामा हो। फेरि पनि यस्तै हुनेछ। अच्छा! मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कुनै पनि उल्टो चलन चल्नु छैन। राम्रो गुण धारण गर्नु छ। माता-पितालाई अनुसरण गर्नु छ।
- २) योगबल द्वारा काम, क्रोधको हल्का नशालाई पनि समाप्त गर्नु छ। निमित्त बनेर सबैलाई रावणको जंजीरबाट छुटाउने सेवा गर्नु छ।

वरदानः— बेफिक्र बादशाहको स्थितिमा रहेर वायुमण्डलमा आफ्नो प्रभाव पार्ने, मास्टर रचयिता भव जसरी बाबाको यति ठूलो परिवार छ, फेरि पनि बेफिक्र बादशाह हुनुहुन्छ। सबैथोक जानेर, देखेर पनि बेफिक्र हुनुहुन्छ। यसैगरी बाबाको अनुसरण गर। वायुमण्डलमा आफ्नो प्रभाव पार, वायुमण्डलको प्रभाव आफू माथि नपरोस् किनकि वायुमण्डल रचना हो र तिमी मास्टर रचयिता हो। रचयिताको रचनामाथि प्रभाव परोस्। कुनै पनि कुरा आओस्, याद गर— म विजयी आत्मा हँ, यसबाट सदा बेफिक्र रहनेछौ, डराउँदैनौ।

स्लोगनः— प्रसन्नताको छायाँद्वारा शितलताको अनुभव गन्यौ भने निर्मल र निर्मान रहन्छौ।